

پیامبر صلی الله علیه و سلم پس از آنکه سورۀ {إِذَا جَاءَ تَضَرُّ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} بر ایشان نازل شد، هیچ نمازی نخواندند مگر آنکه در آن می فرمودند: «سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

از ام المؤمنین عایشه رضی الله عنها روایت است که گفت: پیامبر صلی الله علیه و سلم پس از آنکه سورۀ {إِذَا جَاءَ تَضَرُّ اللَّهُ وَالْفَتْحُ} بر ایشان نازل شد، هیچ نمازی نخواندند مگر آنکه در آن می فرمودند: «سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» یعنی: «پروردگارا، تو پاک و منزهی و با ستایش تو [تو را تسبیح می گویم]، خداوندا، مرا بیامرزش». و از ایشان (عایشه) روایت است که گفت: رسول خدا صلی الله علیه و سلم در رکوع و سجودشان بسیار می فرمودند: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» یعنی: «خداوندا، پروردگارا، تو پاک و منزهی و با ستایش تو [تو را تسبیح می گویم]، خداوندا، مرا بیامرزش»، و با این کار، [دستور] قرآن را تأویل (و اجرا) می کردند».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

ام المؤمنین عایشه رضی الله عنها خبر می دهند که پیامبر صلی الله علیه و سلم هنگامی که سورۀ {إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} بر ایشان نازل شد، قرآن را تأویل (و اجرا) کردند و به فرمانبرداری از امر خداوند متعال در این سخنش که {فسبح بحمد ربك واستغفره} (پس با ستایش پروردگارت او را تسبیح گوی و از او آمرزش بخواه)، شتافتند. پس در حال رکوع و سجود در نمازشان بسیار می فرمودند: «سبحانك» تو را از هر نقصی و از آنچه شایسته تو نیست، پاک و منزّه می دانم، «اللهم ربنا وبحمدك» با ثنای پسندیده ای که به خاطر کمال ذات، صفات و افعالت بر توست، «اللهم اغفر لي» خداوندا گناه مرا محو کن و از آن درگذر.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5212>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

